Enderrock | Marc Ferrer | Actualitzat el 11/10/2019 a les 13:00

L'altra cara d'Empty Cage

Entrevistem el cantant i guitarrista del duet rubinenc amb motiu de la sortida del nou àlbum

Empty Cage | Juan Miguel Morales

Â
Set anys separen els dos treballs discogràfics d'**Empty Cage**, però l'interval ha resultat idoni pels rubinencs, que han aprofitat el temps per pair la situació i trobar el seu propi rotllo, el seu particular 'empty cage'. En aquest context, el duet ha considerat escaient la tardor de 2019 per tornar a la càrrega amb un disc renovat, evolucionat i de caràcter més garatger i pantanós: *Moneda de tres cares* (RGB Suports). Parlem amb ells sobre la recent sortida discogràfica.

Han passat set llargs anys des de la sortida del primer disc. A què s'ha degut?
SERGI ESTELLA (cantant i guitarrista): És cert, la gent ens preguntava si havíem fet una aturada o si ho havíem deixat córrer, però no era així. El 2013 vam treure el primer treball, vam fer una gira de concerts amb molt bona rebuda, i decidir l'hora d'afrontar aquest segon àlbum ha estat un procés natural. Hem trigat el nostre temps per pair la situació, perquè nosaltres també necessitàvem trobar el nostre rotllo, el nostre propi ?empty cage'.

Quan us vau adonar que era el moment?
S.E: Quan ja teníem vint temes que podien formar part d'un disc. Tots ens molaven i vam poder fer una tria. En aquesta situació, vam poder escollir i estar convençuts de tots els temes que finalment hem gravat. Fins llavors, teníem idees i anàvem fent, però en el punt que tens un bon repertori pots estar segur de fer un disc amb cara i ulls. Finalment, dels vint temes, ens hem quedat amb els deu que més ens agradaven.

Empty Cage Foto: Xavier Mercadé

Tot i la distància temporal entre les cançons, el disc té una coherència temàtica?
S.E: Sí, tot té un sentit. A més, la selecció ens va ajudar a definir que totes tinguessin un mateix llenguatge i que el disc tingués un sentit.

Quin és el denominador comú del disc?
S.E: És un treball més fosc que el primer, no tant perquè pugui estar relacionat amb la tristor, sinó perquè és de sonoritat pantanosa. Les cançons tenen una distorsió garatgera i, algunes vegades, poden transportar l'oient a altres mons més tèrbols. Tots els temes han estat enregistrats amb un so de garatge molt guapo. El primer treball el vam vestir molt més i aquest segon sona molt més directe amb la bateria, la guitarra i a córrer. En realitat, el disc és com un bon cop de puny.

Les lletres també han evolucionat?
S.E: Les lletres sorgeixen de coses que passen o que imagino que poden passar. Hi ha temes profunds, altres de més senzills i contundents, i ximpleries que ens passen pel cap. Els temes tenen la guitarra i la veu de Sergi Estella i la bateria de Gerard Tort dels inicis, però reforçats amb l'experiència dels anys. Tot i així, el llenguatge continuarà sent Empty Cage. Per això, als concerts també tocarem cançons del primer disc, perquè ens l'estimem molt i perquè encara ens les creiem.

Com serà la tornada als escenaris?
S.E: Les darreres setmanes hem treballat sobretot el directe i hem ultimat els aspectes relacionats amb la promoció. Durant l'estiu hem gravat també el primer videoclip, per tenir tot el material preparat de cara a la nova temporada. Quan acabes de gravar un disc i l'escoltes, ja tens ganes d'ensenyar-lo a tothom.